

Naša misel

Šolsko glasilo Zavoda za slepo in slabovidno mladino Ljubljana
Letnik XLIII, št. 1, leto 2015

Tema številke: Naše živali

ŽIVALI

Živali bitja so,
ki po drevesih skačejo,
za pravila se ne menijo,
ogrlic res ne nosijo.

Živali živijo v divjini,
nekatero pa raje v človeški bližini.
V človeški bližini sta pes in mačka,
v divjini pa samuje lepa, mala račka.

Nikoli živali ne rani,
raje pred drugimi jo brani.
Zazri se ji v srce,
verjemi, gotovo dobro je.

Na robu izumrtja so nekatere,
saj človeška zloba je brez mere.
Pomagajmo jim vsi,
da na Zemlji ne bomo osamljeni!

Darja Špan, 9. razred, OŠ Črna na Koroškem

Vsebina

Beseda ravnateljice	6
Še ena uvodna beseda.....	7
Prispevki o živalih	9
Moja najljubša žival	9
Moj dalmatinec	9
Konj	10
Živali	11
Moje najljubše živali	12
Tiger	16
Ko bom velika.....	16
Ko bom velik 2.....	16
Psi – nekaj nasvetov	18
Moja mačka	18
Dan na kmetiji.....	19
Muca.....	19
Gašper v živalskem vrtu	20
Nuša	20
Velikonočni zajčki	21
Pesniški kotiček	22
Huda zima	22
Počitnice	22
Počitnice	23

Tačkova pesem	23
Pesem solidarnosti	23
Christmas Toy	24
Vse v enem	24
Besedila kar tako	25
Moje življenje v šoli.....	25
Zakaj je »Ledeno kraljestvo moja najljubša risanka?«	25
Nasveti, kako fante naučiti nemško, če ne znajo.....	26
Ljubezen.....	26
Besedila za boljši dan	29
Mir, ljubezen in razumevanje.....	29
Esej o miru	30
Esej o miru	32
Nekaj za nasmeh.....	34
Vic	34
Dva svojevrstna vica	34
Kako narišemo zajca v osmih korakih?	35
In za kravžljanje možganov	36
Uganke	36
Uganke 2.....	37
Križanka	40
10 nasvetov za prva dan v šoli:	40
Živali – zanimivosti	41
Strahovi pred različnimi živalskimi vrstami	42

Dramski krožek.....	43
Mačka in pes	43
Intervju z lastnikom psa vodiča.....	46
Oskar in Žan.....	46
Odrasli na robu Naše misli.....	48
Živali so pametnejše in bolj čustvene, kot mislimo	48
Živalska	49

Beseda ravnateljice

Dragi učenci, dijaki, starši in vsi, ki radi prebirate razmišljanja malo mlajših in malo starejših otrok!

Naša misel je ponovno pred vami. Ponuja veliko zanimivega branja, zato si zasluži, da jo za trenutek vzamete v roke in prelistate, jo mogoče preberete s pomočjo brajeve vrstice, elektronske lupe ali pa jo poslušate. V zapisih učencev in dijakov je polno zanimivih izrazov o živalih in res si ne predstavljam, kako jih prebere program Jaws. Veste vi? Je smešno?

Živali nas obkrožajo vsepovsod in prav je, da jim namenimo posebno pozornost in spoštovanje. To je zaznati tudi iz zapisov avtorjev, ki nam živalski svet in odnos do njega predstavijo v pesmi, zapisu, dramski igri ali sliki.

Počitnice so tik pred vrati. Izkoristite jih za obisk gozda, morja, jezera, travnika ali živalskega vrta. Pozorno prisluhnite in živali vam bodo "spregovorile".

Ravnateljica
Katjuša Koprivnikar

Še ena uvodna beseda

Dragi telički, ptičice, picki, mucki, tigri in vsi ostali! Eno leto je naokoli in Naša misel je zopet priletela k vam. Letos vaš časopis razmišlja o živalih - fino, ane? Naši dragi mali kosmati ali luskasti ali pernati prijatelji si to gotovo zaslužijo. Na terenu se je zadnjič učenka Klara smejala, ker je slišala, da je v trgovini fant poklical dekle »moja ribica«. Še vsa ostala živalska imena si nadenemo, prav tako tudi, ko se na koga razjezimo. Samo da takrat, zanimivo, ni več nobene pomanjševalnice. Kot da se ne bi znali odločiti, ali je nekdo konj ali žrebiček. Biologi pravijo, da se človek kar nekaj tednov ne loči od zarodka drugih živali, tako da smo na svojem začetku zelo podobni tudi – ribi. Hm, mogoče pa je nekaj na ljubkovalnicah.

Kakorkoli, prihaja čas počitnic, želim vam, da bi se v njih in morju počutili kot ribe v vodi, da bi razpirali krila še v jeseni ter da bi se imeli prima z vašimi kužki, mucki, kameleoni, kačicami, goskami, ribicami, takšnimi in drugačnimi!

Vaš urednik Grega

Luna Kotnik, 1. razred, OŠ Slovenj Gradec

Prispevki o živalih

Moja najljubša žival

Moja najljubša žival je pes. Ime mu je Aron. Je črne barve. Pije vodo. Je kosti in meso. Je velik. Pregarja mačke. Kdaj celo noč laja. Zelo ga imam rad.

Marko Zebec, 7. b, OŠ Cirkulane - Zavrč

Moj dalmatinec

Star je 3 leta. Ime mu je Puki. Ima črne pike in je bel. Rad se potepa, malo se tudi igra in spi. Je skoraj vse. Na sprehod greva skupaj. Čeprav nima dolge dlake, ga vseeno počešem. Prinesem mu vode, da ni žejen. Zelo ga imam rada.

Mislím, da bi vsi ljudje morali lepo skrbeti za živali.

Nives Jeršič, 3. razred, Osnovna šola Selnica ob Dravi

Konj

Prav gotovo ste ob tem pomislili na svojega šefa, vendar bo moj spis prijetnejši.

Konj je štirinožna udomačena žival. Na Divjem zahodu še živijo divji konji – mustangi. To so potomci konj španskih osvojevalcev, ki so zbežali v divjino in se tam razmnožili. Nekatero pasmo konj: lipicanec, haflinger, poniji, islandski, arabski konj, shire ... O konjih vam pišem zato, ker so ena izmed mojih najljubših živali. Rad imam njihovo grivo in to, da mi jejo iz roke. V našem zavodu CIRIUS imamo kar nekaj konj. Jaz jih ne jaham, zaradi težav s kolkom, a jih toliko raje opazujem. Če ne bi bil rahlo len, bi mogoče tudi skrbel za enega. Tako pa o njih samo sanjarim in fantaziram. Kdaj pa kdaj jaz-Vinetou in žrebec Iltschi dvigava oblake prahu po suhih prerijah.

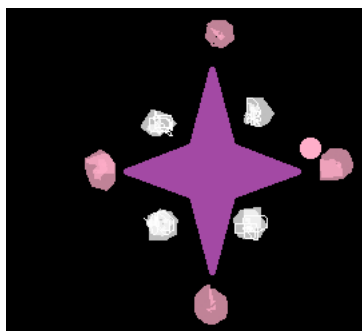
Blaž Romih, 2. letnik, CIRIUS Kamnik

Živali

Živali sestavljajo kar lep del človekovega življenja. Že od nekdaj je znano, da ima vsaj velika večina ljudi rada živali in se ob njih dobro počuti. Nekateri jih zgolj opazujejo, drugi jih imajo doma kot hišnega ljubljence. Tudi sama sem ena izmed slednjih, saj mi doma družbo dela maček Miki.

Miki je z nami že dve leti in pol. Z mamo sva ga pripeljali iz okolice Ljubljane. Je mešanec med perzijsko in navadno mačko. Za perzijske mačke je značilno, da imajo zelo dolgo in mehko dlako. Mikijeva dlaka je črne barve in zelo perzijska - dolga, mehka. Na njegovem majhnem obrazku se kot dve zeleni frnikoli lesketa par njegovih oči. Veliko ljudi misli, da hišne mačke jejo le brikete, a v naši hiši to ne drži. Miki je namreč, kar se hrane tiče, zelo izbirčen. Zanj je treba vsak dan kuhati piščančje prsi, a včasih se mu prileže tudi surova govedina. Če še to ni dovolj, si zunaj postreže s kakšno ptičko. Okoli naše hiše ne gnezdijo več. Čez dan zelo rad spi na moji postelji in se uči snov za prvi letnik gimnazije, posebno dobro mu gre pri gimnastiki. Upam, da imate tudi vi radi živali (posebej v obliki zrezkov). Srečno in dober tek :)

Tanja Turičnik, 1. letnik, Gimnazija Ravne na Koroškem

Anonimni avtor, »My little pony«

Moje najljubše živali

Moje najljubše živali so psi in mački. Kužki in mački imajo zelo dolg rep. Imajo tudi dolgo dlako. Nekateri egipčanski mački nimajo dlake. Najraje se prehranjujejo z briketi. Najraje pijejo vodo. Kuže vodimo na sprehode vsaj 2 krat na dan. Mucki se sprehajajo sami. Mucki lovijo miši. Živali imamo privezane zunaj, zato da se ne polulajo. Živali imamo lahko privezane na povodec. Najljubše živali so mi tudi srne in hrčki. Hrčki imajo tudi najraje kakšno korenje ali suho zelje. Hrčki se tudi sprehajajo zunaj po gozdu. V gozdu si lahko tudi polovi kakšnega zajčka. Srne živijo v Afriki in tudi pri nas.

Laura Horvat, 2. letnik, CIRIUS Kamnik

Živali

Ezana Zulić
april 2015

Konj

- Konj je domača žival. Lahko ga jahamo. Je travo, oves in pije vodo.

Zajček

- Zajček je domača žival. Rada teče in je korenje.

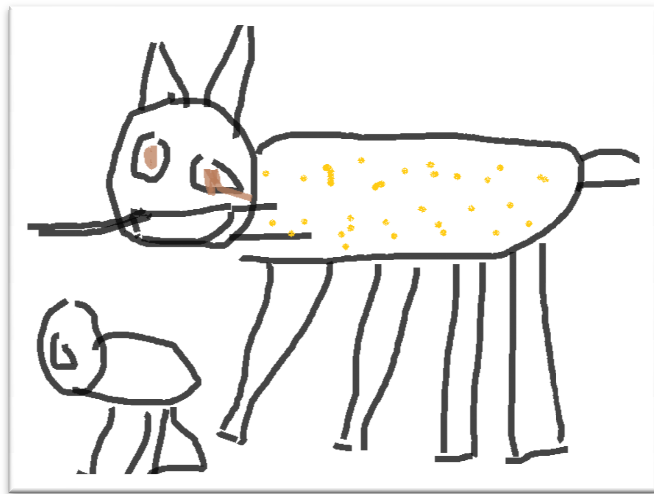

Kuža

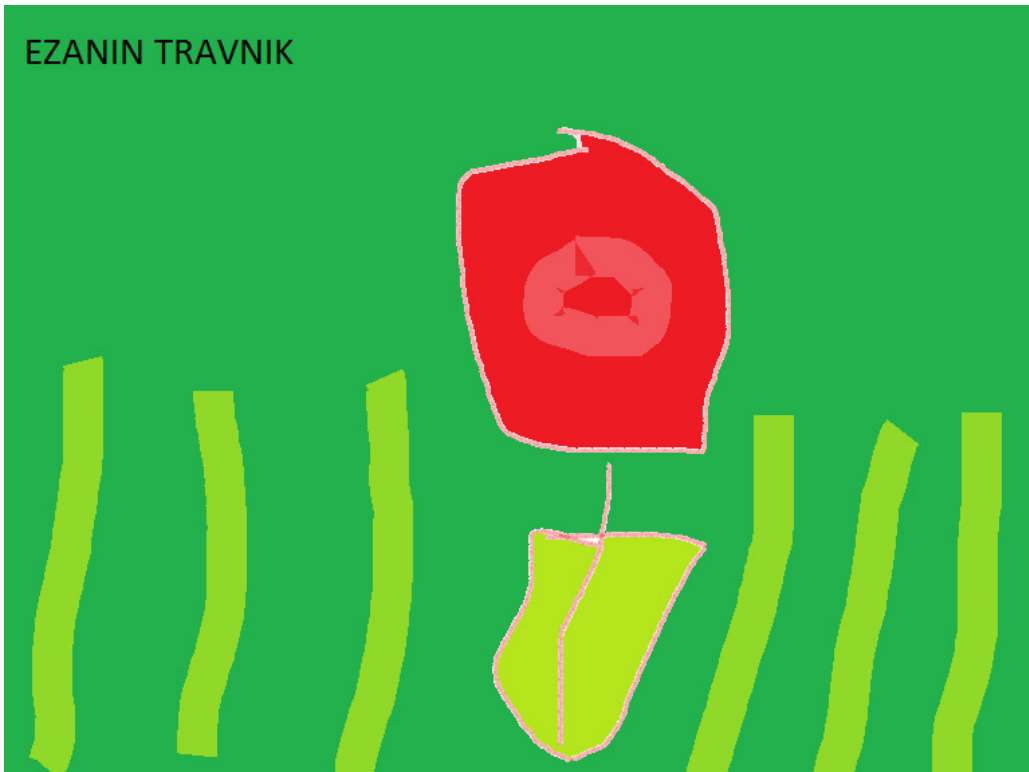
- Kuža je domača žival. Rad laja. Jaz jih ne maram, ker grizejo.

Ezana

EZANIN TRAVNIK

Tiger

Zdaj je moja najljubša žival tiger. Všeč mi je, ker je strašen. Ko bom velik, bi rad delal s tigri. Do sedaj sem videl tigre le na televiziji.

Mirjan Brajdič, 2. razred, ZSSM

Ko bom velika

Moj poklic bo pasja frizerka. Kužke bom strigla, umivala, česala ... K meni se bodo prišli negovat čivave, pudlji, mešančki, hrti. Kužkom bom delala tudi frizure – kitke, čopke, kodre – po potrebi pa jim bom izstrigla vozličke v dlaki.

Sara Zupančič, 4. razred, ZSSM

Ko bom velik 2

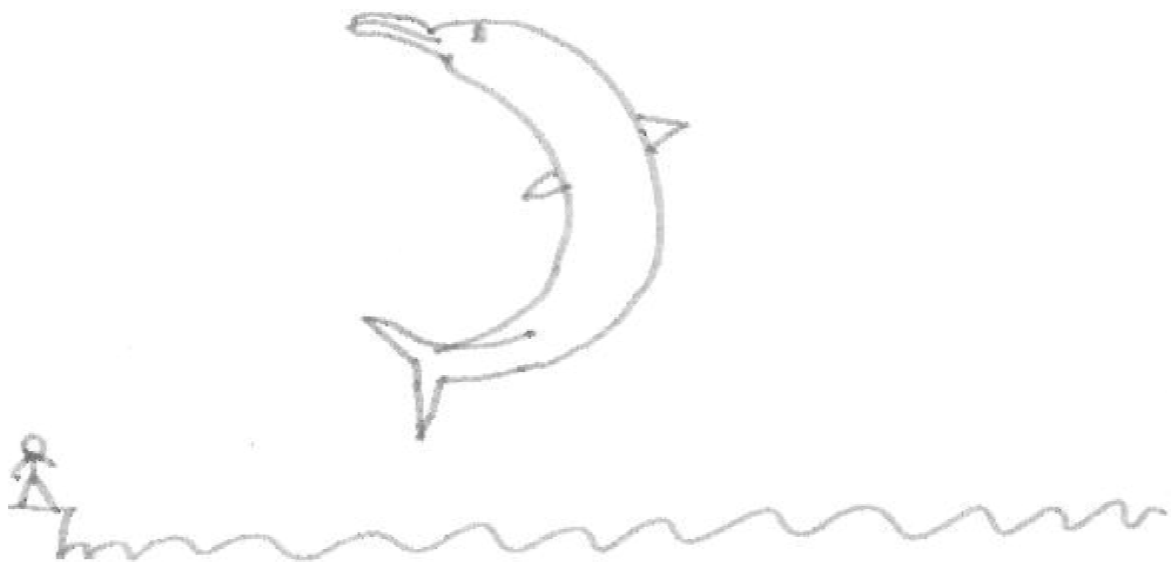
Rad bi bil dreser delfinov. Delfini se bodo učili skakati, spoznavati, igrati. Zelo se veselim, ko bom delal z delfini.

Nejc Zarnik, 4. razred, ZSSM

PREŠER ZA DELFINA

DELFINI SE BODO UČILI: SKOKATI,
SPOZNAVATI, IGRATI.

ZELO SE VESELIH KO BOJ DELAL
Z DELFINI.

4.R. NEJC ZARNIK

Psi – nekaj nasvetov

Če božate psa, bodite pazljivi, da ga ne božate pod brado, saj vas lahko ugrizne.

Če imate kužka, dajte za njim pospraviti kakce, da ne pade kdo čez njih in se pri tem poškoduje.

Če vam kuža pobegne, potem prosite katerega od staršev ali prijateljev, če vam ga lahko pomaga poiskati.

Če vam kuža zboli, potem vam svetujem, da ga peljete do veterinarja.

Maja Leskovar, 2. letnik, CIRIUS Kamnik

Moja mačka

Doma sem imela mačko Muci. Zelo sem jo imela rada. Božala sem jo. Rada je imela, ko je vsak dan prihajala k meni. Rada je lovila miši. Žal je umrla že dolgo nazaj. Še sedaj jo zelo pogrešam. Želim si, da bi spet imela mucko. Mogoče se mi to že kdaj uresniči.

Ezana Zulić, 1. letnik, CIRIUS Kamnik

Dan na kmetiji

Komaj sem že čakal, da pride petek, saj sva bila s sošolcem dogovorjena, da lahko po pouku pridem k njemu. Bil sem zelo vesel, saj sem slišal veliko dogodivščin od tam.

Končno je prispel petek. Ko sem vstal, sem se zelo razveselil. Hitro sem se pripravil in odšel na avtobus, srečen kot še nikdar. Ko je minil pouk, sva s sošolcem Tadejem stekla na avtobus. Imela sva srečo, saj je avtobus najprej peljal za Ižakovce. Stopil sem z avtobusa in hitro stekel s Tadejem do njegovega doma. Ko sem videl, kako velika je kmetija, sem izgubil dih. Najprej sva stekla v kuhinjo in pogledala, kaj bo za kosilo. Za kosilo je bila gobova juha. Hitro sva se preoblekla in pojedla juho. Stekla sva ven in igrala nogomet. Hitro je prišel večer. Večerjali smo palačinke. Potem pa smo šli kravam dajat hrano in jih pomolzli. Kmalu zatem je očka prišel pome. Celo pot sem mu razlagal kako lepo je tam in da bi še kdaj šel tja.

Miha Rajner Mesarič, 7. razred, OŠ Beltinci

Muca

Muca je zelo lepa žival. Rada se igra z nami. Včasih je malo poredna tako, da bi rada prišla čez cesto, a jo prej povozi avto. Ampak to je samo malo proti tistemu, kako se z nami igra. To je meni zelo všeč.

Ema Bojnec, 6. a, OŠ Bakovci

Gašper v živalskem vrtu

Nekoč je živel fantek po imenu Gašper. Želel si je postati oskrbnik živalskega vrta, a se starši z njegovimi željami niso strinjali. Ko pa je Gašper odrasel, je svoje želje kmalu uresničil. Postal je oskrbnik živalskega vrta. V službi mu je bilo zelo všeč, saj je imel zelo rad živali. Nekega dne pa se je zgodilo nekaj zelo nenavadnega. Ponoči je v živalski vrt prišel tat. Osvobodil je vse živali. Ko se je Gašper zbudil, je opazil, da so vse kletke odprte. Na pomoč je poklical vse sodelavce. Živali so po vsej bližnji okolici lovili tri dni in tri noči. Ko jim je uspelo poloviti vse živali, so jih zaprli v kletke. Živalski vrt je bil zopet odprt za vse obiskovalce.

Gašper Fric, 1. razred, OŠ Rogatec - PŠ Donačka Gora

Nuša

Nekoč pred davnimi časi je živela zajčica Nuša. Imela je modre oči, belo siv kožuh, dolga siva ušesa, dolge bele tačke in siv repek. Rada je imela korenje, zelje in solato. Imela je vrt s sadjem, zelenjavo in cveticami. Na oknih svojega brloga je imela raznovrstne cvetice. Njen mož zajček Rudi pa je imel kožuh čisto bel in rad je poskakoval okoli brloga. Njuna dva zajčka pa sta bila sivo, belo, rjave barve in bila sta zelo igriva. Nekega dne pa je prišla lisica in se skrila za drevo, da bi ujela svojo večerjo. A lisica je domov odšla praznih tačk, saj so ji zajčki ušli. In srečno so živeli do konca svojih dni.

Klavdija Ratajč, 6. razred, OŠ Šmarje pri Jelšah

Velikonočni zajčki

V mesecu marcu smo na urah dodatne strokovne pomoči v vrtcih pri učiteljici Mateji Zidarič izdelovali velikonočne zajce. Razvijali smo drobne gibe ob uporabi škarij, ravnila, spenjalca, luknjača, lepila in raznih drugih materialov.

Igra: Ugotovi, kdo me je izdelal? Poveži velikonočne zajčke z njihovimi lastniki.

ENJA ČOPI, BLAŽ ČETRTEČ, ŽIGA JARKOVIČ, METKA NOVAK, LUKAS JURJEC, NIKA SLOVŠA

Pesniški kotiček

Huda zima

Ker sam krokodil,
ki plava v reki Nil,
ne ve,
da zima pri nas kima,
drevesa nosijo bele snežene kapuce,
ko iz višin padajo bele muce.
Mesec pokriva srebrna kapa,
pod nebom pa ptice preganja grozna močna sapa.
Doma je obložena miza,
zunaj pa nevihtna kriza.
Na obloženi mizi je tudi grah,
v nevihti zunaj pa straši snežni strah.
Na mizi je skodelica
in v njej marelica.

Mia Koritnik, 4. razred

Počitnice

Prihaja sonček topel.
Sem vesel in plavam rad.
S sestrami se žogam
in tekam preko trat.

Mirjan Brajdič, 2.a, ZSSM

Počitnice

Ankaran je najboljši na svetu.
Morje je najbolj lepo, o, o, o, o, o.
Slišal ptičke sem v letu
in plaval sem zelo.
Najboljše za poletne dni:
sonce toplo nam žari.

Tim Jurkas, 1.a, ZSSM

Tačkova pesem

Ne jem rastlin, rad jem meso.
Kadar treba je komu pomagati, rad priskočim na pomoč,
lajati znam na vso moč,
lajam, da se kar kadi,
bojte se tatovi vsi.
Zdaj je pravi čas, da pokažem, kdo sem jaz,
zlobni in hudobni, ni vam pomoči,
ne morete se skriti pred mojimi zobmi.

Pesem solidarnosti

Rad imam živali, imej jih tudi ti,
prinašajo nam vedrost, to nas veseli.
Radi imejmo vsa bitja sveta,
solidarnost med nami vrednota je, da.

Živali nas razveseljujejo,
mi lahko jim vračamo, v stiskah jih rešujemo,
saj pogosto so šibkejše
od človeške vrste.

Christmas Toy

Yellow car Christmas!
A car?
No, this is my car, robot!
Brm brm.
Santa Claus is coming.
Reindeer Rudolph is ringing.
Bus is driving.
Train in driving.
Dinosaur is black.
Six trains make "čuha - puha".
Ho ho ho!

Vse tri pesmi: Tim Krebs, 4. razred, ZSSM

Vse v enem

Pes ti odnaša bes,
ki ti pove nov mit.
Riba ima prijatelja Biba,
hrošč po imenu Mošč.
Avion leti na biatlon,
ladja na kateri se vozi Nadja.
Pesmica moja tukaj zaključí se.

Miška, 7. razred

Besedila kar tako

Moje življenje v šoli

V šoli mi je všeč takrat, ko imamo odmor, da se lahko malo družimo, kakšno rečemo ali pa se preprosto igramo.

Kosilo je včasih dobro, včasih pa tudi ne tako dobro. Malica pa je čisto vedno dobra, tako da bi lahko rekel: vrhunska malica.

Imam veliko prijateljev kot na primer Ajda, Neža, Lana in Izza. Te štiri prijateljice, ki sem jih ravnokar naštel, so moje najboljše prijateljice iz mojega razreda. Skratka v šoli se imam lepo. Včasih se tudi skregamo, kar pa ni najbolj prijetno. Kdaj pa kdaj se skregam tudi z mojo učiteljico, ki ji je ime Irena. To pa se ne zgodi pogosto. To je bilo za zdaj vse, ko pa se mi zgodi še kakšna nova dogodivščina, vas takoj obvestim.

Urh Štrakl, 2. razred, OŠ Prebold

Zakaj je »Ledeno kraljestvo moja najljubša risanka?«

Ta risanka mi je všeč, ker imam najboljšo prijateljico Laro s katero se poznam iz otroštva. Res se imava radi in sva si kot sestri. Najino prijateljstvo varujem bolj kot karkoli, saj nimam skoraj nobenega prijatelja. Obe imava radi to risanko. Ona ima rada Elso, jaz pa Ano.

Kaja Kralj, 6. razred, OŠ Martina Konška

Nasveti, kako fante naučiti nemško, če ne znajo

1. Povejte fantu najprej slovensko potem po nemško.
2. Preberite mu besedilo, potem pa naj posluša prek diktafona.
3. Učenje glagolov preko tabele.
4. Fant naj gleda nemško televizijo.
5. Najprej poskusite s fantom govoriti nemško če pa ne gre pa slovensko.

Auf Wiedersehen!

Maja Leskovar, 2. letnik, CIRIUS Kamnik

Ljubezen

Prava ljubezen je zame najljubše čustvo. Najbolj smo zaljubljeni takrat, ko se s kom pogovarjaš. Vsi smo veseli, da smo v nekoga zaljubljeni bolj ali srednje. Zaljubljeni smo, pomeni, da imamo nekoga radi. Skoraj vsaka družina je lahko zaljubljena. Ko smo zaljubljeni se sporazumevamo. Če smo zaljubljeni, nam lahko paše. Če smo zaljubljeni, nam paše tudi sprostitev. Ko se zaljubimo, nam pove, da nam je lepo v družini. Zaljubljenost pomeni, da so dobra čustva. In tudi drugi naši sosedje so zaljubljeni. Če smo zaljubljeni, nam kaže, da nam srce bije in da smo dobre volje. Zaljubljeni so tudi dedki in babice. Če smo zaljubljeni se v redu počutimo. Če smo zaljubljeni nimamo nobenih težav in nimamo problemov. Če smo zaljubljeni, si pomagamo s

tem, da lažje sprejmejo naše počutje. Če smo zaljubljeni, nas ljudje marajo. Če se počutimo zelo dobro in smo zaljubljeni, nas ljudje ne mučijo in se sporazumevamo. Če smo zaljubljeni, se moramo tudi pocartati in se imeti zelo dobro. Če smo zaljubljeni, imamo dober okus, včasih nam paše tudi, ko smo zaljubljeni, občutiš, da je zanimivo čustvo. Če smo zaljubljeni nam ni težko in ko smo zaljubljeni, je dovolj, da se tudi z nekom družiš in ti nekdo pri čem pomaga. Družiš se tudi lahko z prijateljicami, če si zaljubljen. Če smo zaljubljeni, pomeni tudi, da nas nekaj zanima. Ko smo zaljubljeni, smo tudi lahko prijazni drug do drugega. Če smo zaljubljeni in prijazni, nas zanima, da smo s tem zadovoljni. Na zaljubljenost smo primerjali, da se bomo imeli zelo odlično v družbi in tudi smo sami medsebojni odnos. Z zaljubljenostjo se radi malo ravnamo z družinami in prijatelji. Zaljubljeni smo tudi, ko smo v skupini. Lahko se razdelimo tudi z drugimi prijatelji. Za ljubezni se moramo potruditi, da se ne pretiravamo drug do drugih, ker je s tem povezano to, da smo s tem nekaj napačnega naredili. Z ljubeznijo so tudi ljudje zelo pohvaljeni, ko hočemo biti prav zaljubljeni. S tem si tudi najbolj zahtevamo, kako smo tudi poskrbeli za starejše in mlajše sorodnike. Moramo premisliti ali bomo poskrbeli za okolje in čustva. Z ljubeznijo si moramo poskrbeti tudi na svoje potrebe in tudi uspeh. Ljubezen do srca in tudi zame je ljubezen prav dobra stvar. Ljubezen je tudi neka stvar.

Laura Horvat, 2. letnik, CIRIUS Kamnik

Kaja Ravnjak, 6. razred, OŠ Slovenska Bistrica

Besedila za boljši dan

Mir, ljubezen in razumevanje

Ko sem se z avtobusom peljal domov iz šole, sem v lžakovcih zagledal napis na cerkvi: »Tu med nami vlada mir.« Zamislil sem se. Kaj bi lahko vse to pomenilo. Razmišljal sem in razmišljal. Tu ni nasilja, se med sabo ne kregajo in si ne govorijo grdih besed, si pomagajo drug drugemu v težavah. Tako kot so nam pomagali ujeti prašiče, ko so pobegnili iz hleva in zapustili dvorišče. S sosedi smo se zbrali in ulovili vseh 10 prašičev. Kar 1 uro smo jih lovili. Tekali so po ulicah in njivah gor in dol ter levo in desno. Tako smo bili izmučeni, da več nismo zmogli niti koraka. Kadar imaš take sosede, živiš resnično v miru.

V šoli so se med sabo učenci pogovarjali o ljubezni. Tudi tu sem dolgo tuhtal, kaj bi lahko ta beseda pomenila. Da ima nekdo nekoga zelo rad, se igrajo med sabo, se zabavajo in pojejo pesmi. Tako govori ena zgodba - morda jo poznate, naslov je Stanovitni kositrni vojak. Zgodba govori, da se je kositrni vojak zaljubil v lepo plesalko iz papirja. Nekega dne pa je vojak padel v vodo in ga niso našli. Čez leto dni, ko je kuharica kuhala ribo, je iz nje padel vojak. Dala ga je Tobiju, njegovemu lastniku. Tobi ni maral rib, zato ga je zalučal v kamin. S plesalko sta skupaj zgorela v ognju. Kositrni vojak je bil srečen, da je umrl skupaj s svojo ljubeznijo. Njegova ljubezen je bila res stanovitna.

Naenkrat mi je na pamet prišla beseda razum. Razumevanje je, ko se kdo med sabo razume: prijatelji, sošolci, sorodniki, znanci. Beseda ima tudi več pomenov. Ko sem nekega dne zjutraj vstal, me je zbudila babica. Nisem mogel verjeti, da me bo ona zbudila in mi pripravila zajtrk. Začuden sem bil. Vprašal sem, kje sta očka in mamica. Ona mi je odgovorila, da sta zjutraj odšla na Hrvaško na piknik. Bil sem jezen, ker mi tega nista povedala. Vedno mi rečeta, ko kam gresta. Tokrat pa nista. Zvečer, ko je bila zvečer popolna tema, sta se pripeljala domov. Ko sta rekla, da sta bila na pikniku, sem verjel babici. Mama me je vprašala, če ji oprostim. Rekel sem, da bom to opravičilo sprejel. Če tega ne bi razumel, bi še bil zdaj jezen.

Miha Rajner Mesarič, 7. razred, OŠ Beltinci

Esej o miru

Povsod po svetu naj bi si prizadevali za mir. Vendar temu ni tako. Zdi se, da se za mir zavzemajo le tisti, ki se zavedajo posledic nestrpnosti. V svetu je veliko ljudi, ki bi si želeli stanje miru, čas brez vojn. V državah, kjer dolga leta vihra vojna, si ljudje želijo dočakati dan, ko bodo lahko živeli svobodno in v miru.

V politiki je beseda mir zelo majhnega pomena, saj z vojno nekatere države služijo in si besedo mir jemljejo kot nekaj, s čimer bi lahko javnost pomirili. Po vsaki vojni je mir kratko trajal, vendar ne zaradi tega, ker si ne bi

želeli miru, vendar mogoče zaradi nepravičnosti, ki je neko državo doletela. V mnogih stoletjih so se bojevali za ozemlja, kolonije, danes se bojujejo za nafto in dokler si neka država tega ni izbojuje, na svetu miru ne bo. Dokler bo na svetu vladal denar, naš planet ne bo poznal trajnega miru. Vojska je žal za velike sile dobičkonosen posel. Mir bi moral pripadati vsem narodom po svetu, ne glede na vero, barvo kože in nacionalno pripadnost. Danes tudi vsak izmed nas nosi odgovornost za mir po svetu, zato mora začeti stvari spreminjati pri sebi. Biti moramo, oz. bodimo strpnimi drug do drugega, odprti za drugačnost in v iskanju dobrega v človeku, le tako bomo dosegli mir na svetu. Kjer se spoštujejo človekove pravice, tam mir ni daleč stran, vendar ne smemo pozabiti, da so le-te v teh časih pogosto kršene. Proces za mir v svetu se prične v nas samih. Normalno je, da se na novice, da se nekje dogajajo strašne reči, odzovemo s strahom in zaskrbljenostjo, primerno pa je, da aktivno pošiljamo na tisto območje misli podpore in ljubezni. Če se odzovemo s strahom in sovraštvom, naše misli in občutja le pripomorejo k poslabšanju klime na zemlji, če pa se odzovemo z ljubeznijo in sočutno podporo, pa pripomoremo k miru v svojem srcu in s tem tudi miru na celim svetu. Ko bomo ljudje našli notranji mir, bo mir preplaval svet in tako bo konec vsem strašnim stvarim in konec vojn.

Zato se povežimo z nebom in zemljo ne glede na to, kje se nahajamo. Mir na nebu in pod njim. Mir na nebu in pod njim. Mir na nebu in pod njim. Najti moramo mir v sebi in našli bomo mir v svetu. Zato rek pravi: Mati in Resnica, Modrost, Iskrenost, Razumevanje, Mir,

Inovativnost Radost.

Alem Mešinović, 4. letnik, ZSSM

Esej o miru

Moje mnenje o miru je deljeno. Na mir lahko gledamo kot na stanje brez vojne, stanje brez naravnih katastrof, stanje medsebojnega razumevanja. Lahko pa na mir gledamo tudi ožje, kot na stanje tišine, negibnosti, nedejavnosti, nevznemirjenosti. Pri ožjem pogledu na mir sem mnenja, da je stanje vznemirjenosti kot antipol mirnosti, potrebno za ohranjanje naravnega ravnovesja. Vsi bi bili bolj zadovoljni, če bi bilo na svetu manj nasilja, nemirov. Predvsem vojne, še posebej verske, so nedopustno uničevalne za svet, saj so pravzaprav narejene zaradi političnih in gospodarskih interesov velikih držav. Veliki del krivde za nemire po svetu nosijo politika in gospodarski velikani, saj ustvarjajo umetne napetosti, ki se potem razširijo do te mere, da ljudje zares postanejo nestrpni drug do drugega. Mir bi zame predstavljal seveda nekaj najboljšega na svetu, saj bi vsi živeli veliko bolj sproščeno in svobodno. S svetovnim mirom bi vsak dobil tudi svoj notranji mir in posledično več zdravja, saj bi bilo manj živčnosti in napetosti med vsemi. Dandanes se vsem zelo mudi in divjajo povsod, ker to narekujeta tempo življenja in moderni svet. Z mirom bi bilo vse bolj upočasnjeno, spokojno in veliko stvari bi se lahko naredilo tudi bolj učinkovito. Po drugi strani pa so manjše napetosti lahko tudi zdrave, saj ljudje za svojo korist tako naredijo marsikaj veliko bolj zagrizeno, prizadevno kot bi sicer. Po sporih, ki v nas

ustvarjajo nemir, razmislimo o dejanjih, kar nas po navadi kasneje pripelje do pomiritve. Potem je tu še konkreten primer navijaštva, tekem, kjer vidim vznemirjenost, rivalstvo, kot zdravo za igralce in navijače, ki ob omenjenem vzdušju sproščajo svoje napetosti.

Mir in vznemirjenost morata biti na tehtnici izenačena, saj skupaj predstavljata neko zdravo ravnovesje med ljudmi, naravo in vsem, kar je na tej Zemlji. Medtem ko vojne, katastrofe, nasilje ne prinesejo prav nič dobrega, čeprav za njimi pride tudi pomiritev in včasih očiščenje, pa so rane pogosto zelo globoke.

Borut Višnikar, 4. letnik, ZSSM

Nekaj za nasmeh

Vic

Je bil Janezek, pa je rekel mami: »Mami, znam šteti do deset.«

»Potem pa preštej.«

»2 3 4 5 6 7 8 9 10.«

»Kje pa je 1?«

»V redovalnici.«

Tomaž Morgut, 5. razred, Kovaški Vrh

Dva svojevrstna vica

Kaj pije krava?

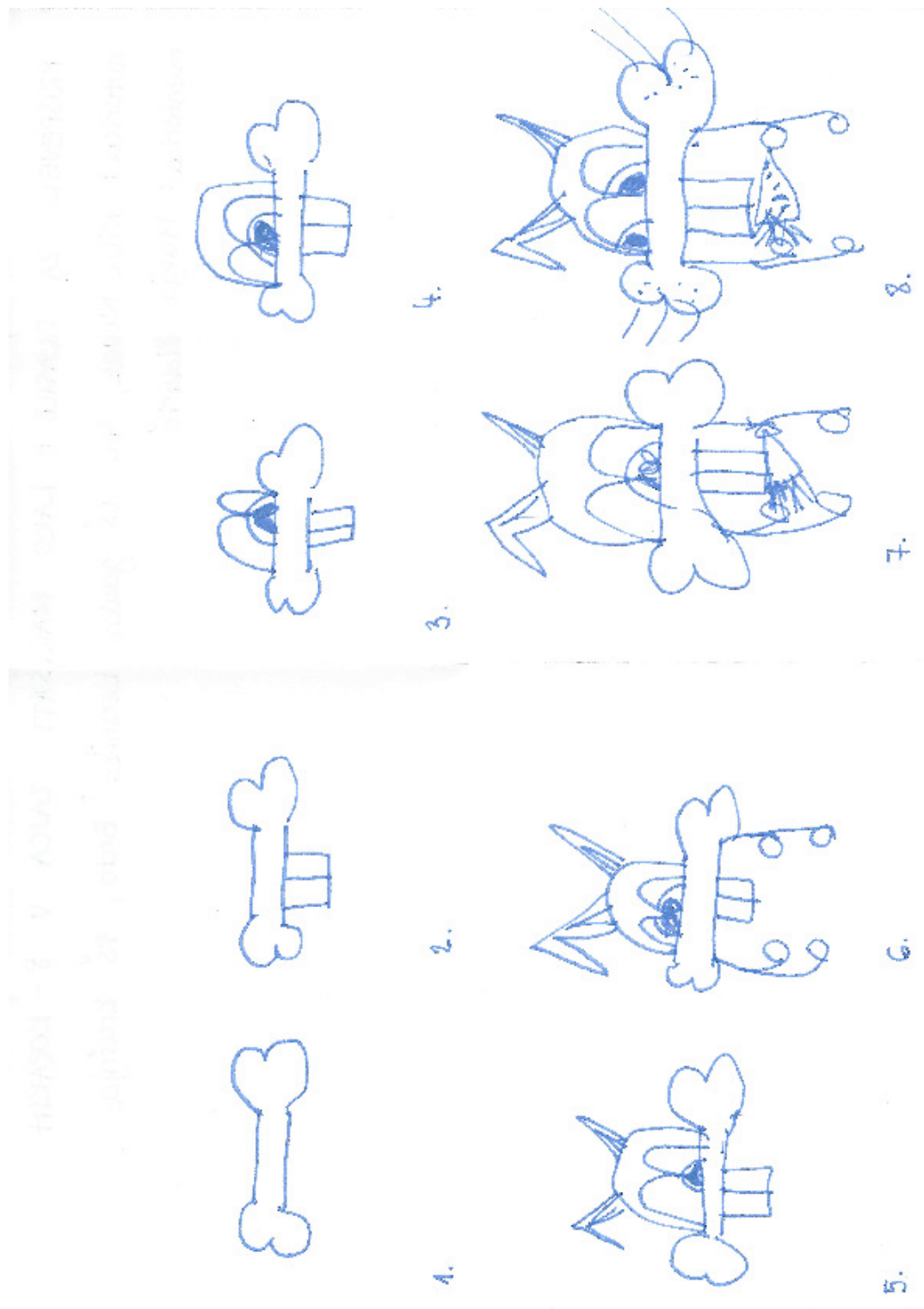
Krava pije mleko.

Kako se reče kači?

Kači mizanci.

anonimni avtor

Kako narišemo zajca v osmih korakih?

Nika Novak, 4. c, OŠ Janka Kersnika, Brdo, PŠ Krašnja

In za kravžljanje možganov

Uganke

Plava v vodi, ima plavuti in jo zelo radi pojemo.

Otroci se ga vedno znova razveselimo. Je modre barve.
V njem se lahko naučimo plavati.

Ribe lovi in ponoči bedi.

Alen Vebarič, 1. razred, OŠ Ivana Cankarja, Ljutomer

Ima štiri noge, kratka, majhna ušesa, majhen smrček in prede.

Luna Kotnik, 1. razred, OŠ Slovenj Gradec

Je velika žival in se zelo razjezi, kadar vidi rdečo barvo.

Ponoči bedi in plen ulovi. Oglašča se hu, hu, hu.

Gašper Fric, 1. razred, OŠ Rogatec - PŠ Donačka Gora

Ima dolga ušesa, urne noge, kratek repek in plaho srce.

Isabella Škorjanec, 3. razred, OŠ Ormož

1. Kaj nastopa v cirkusu in je zelo težko?
2. Živi v močvirju in je majhno?
3. Je domača žival, zelo dobro skače in ima rada korenje.
4. Se vozi po cesti in jih imamo največ.
5. Je zelo lep, leti in ga vidimo skoraj povsod.
6. Je rdeč, živi na morju in ima kleče.

Aljaž Bohinc, 4. a, OŠ Poljane nad Škofjo Loko

Uganke 2

V košarici kosmata kepica leži,
mleko pije in se za miškami podi.

V obleki zlati sem in tja
za stenami akvarija
se giblje lepotečka ta.

Če limona bi imela kljunček, tačke, rep,
bila bi taka kakor jaz - ptiček zlat prelep!

Če bi ne kradla zajcev, piščet in kokoši,
bi nam bolj ugajala v rdečerjavi noši!

Kdo je tale mali brenčeči črni striček,
ki v luknjici med travo svoj ima kotiček?
Uganete? Seveda! Žužek ta je _____ !

Nežna, plašna, rjava, previdna, vitkih nog
ta gozdna lepotica hodi naokrog.

Kaj vse mali vrabček za breme bi dal,
ki vsak dan ga nosi v svojem repu _ _ _ !

Selivka je ta ptica, a njena je "odlika",
da rada svoja jajca v tuja gnezda podtika.

Majcena je, rjava, in z zobmi orehe tre,
od lisičjega pa rep njen mnogo lepši je.

V votli bukvi zimo ta živalica prespi,
z žirom pa v telesu si maščobo naredi.

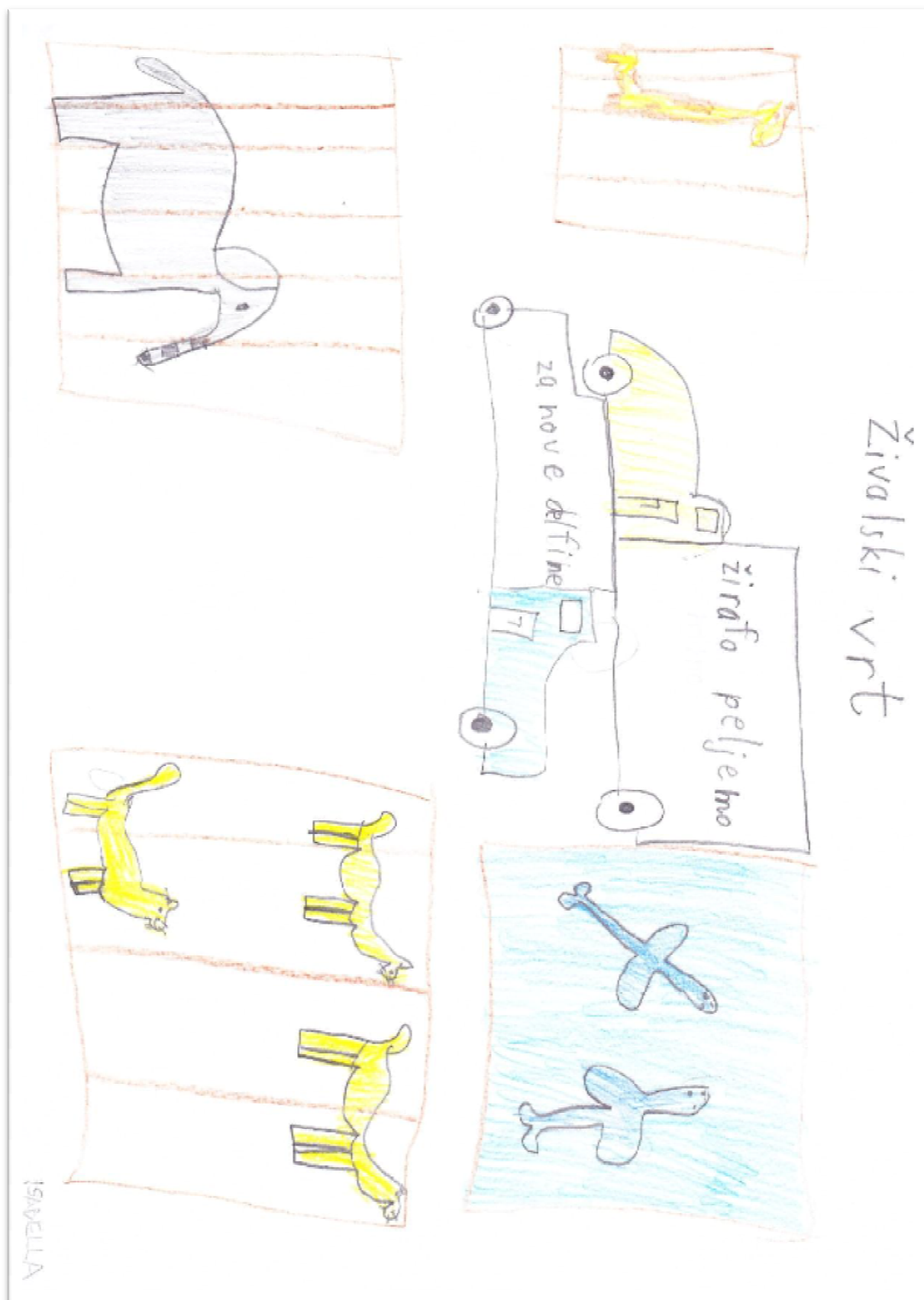
Kadar tale slinast stric kam peš zavije,
vedno v svoji hišici lahko počije.

Lahko je črn, bel, rjav,
kosmat je, velik, godrnjav.
Rad se sladka, rad je meso,
a plišast je za v posteljo.

Bogastvo tale striček bi lahko užival,
če z vsemi svojimi iglami bi šival.
Tako pa kje na toplem celo zimo spi,
in se šele spomladi znova prebudi.

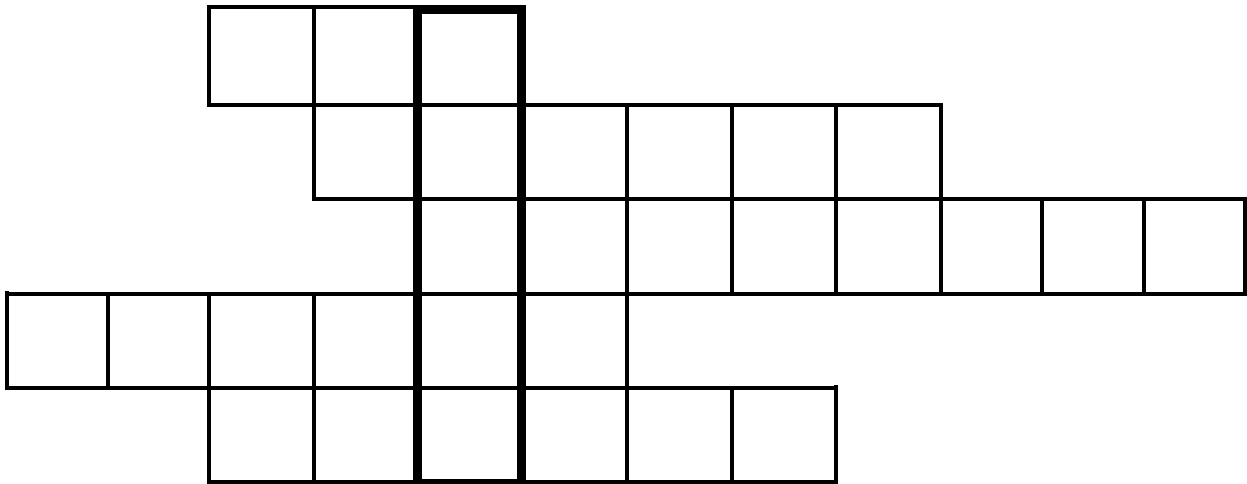
Viri: <http://www.oma.si/Ang/main.asp?id=16E2C7FF>
Gordana Grujić, 4. letnik, ZSSM

Živalski vrt

Isabella Škorjanec, 3. razred, OŠ Ormož

Križanka

1. Živi pod zemljo. Je slep in črne ter rjave barve.
2. Je rastlinojedka, je rumene in rjave barve, ima dolg vrat in živi v Afriki.
3. Dolga je približno 10 centimetrov, je različnih barv in leze. Spremeni se v metulja.
4. Rad ima med. Živi tudi na severu. Ljudje se ga zelo bojijo.
5. Je v družini opic in je večja kot orangutan. Ponavadi je črne barve. Nastopala je tudi v filmu King Kong.

Kaja Ravnjak Medvešek, 6. razred, OŠ Pod goro

10 nasvetov za prva dan v šoli:

1. Vsi učitelji dovolijo igre na računalniku.
2. Da pouk odpade.

3. Pred odhodom v šolo poslušamo svoj najljubši komad, ki nam dvigne moralo.
4. Šola organizira spoznavni dan s temnopoltimi ljudmi.
5. Ogromno nastopov.
6. Pouk na prostem.
7. Šola organizira dan angleške komunikacije.
8. V šolo lahko pripeljemo domače živali.
9. Glasbeni dan.
10. Pri matematiki pečemo piškote.

Matic in Aljaž Bohinc, Miška, Patricija, OŠ Poljane nad Škofjo Loko

Živali – zanimivosti

- Najstarejša spužva ima 2300 let.
- Glodavčevi zobje rastejo skozi celo življenje
- Sinji kit tehta enako kot 30 slonov.
- Mačka ima 32 mišic v ušesu.
- 95% meduzine teže predstavlja voda.
- Kitovo srce bije le 9-krat na minuto.
- Najglasnejša kopna žival je Howlerjeva opica, katere glas se sliši več kot 3 km daleč.
- Walt Disney, ustvarjalec Miki Miške, je imel fobijo pred mišmi.
- Medsebojni odnosi slonov so celo tako tesni, da svoje mrtve »pokopavajo« z vejami in listi. Za njimi tudi žalujejo tako, da ob truplu več ur stojijo na straži.
- Samica slona je breja/pričakuje mladička 22 mesecev.

Strahovi pred različnimi živalskimi vrstami

- Strah pred živalmi se imenuje zoofobija.
- Pretiran strah pred psi se imenuje kinofobija.
- Strah pred mačkami se imenuje ailurofobija.
- Strah pred pajki se imenuje arahnofobija.
- Strah pred kačami se imenuje ofidiofobija.
- Strah pred ptiči se imenuje ornitofobija.

Viri:

- <http://www.zivalskenovice.si/se-bojite-psov>
- <http://www.zverce.si/zoofobija-strah-pred-zivalmi>
- <http://zanimivost.webs.com/zivali.htm>
- <http://sl.wikipedia.org/wiki/Sloni>

Anja Pustak, 4. letnik, ZSSM

Dramski krožek

Mačka in pes

MAČKA: *(sedi na kavču in gleda televizijo)* Še malo, še malo ...

PES: Še malo, pa jih boš dobila po jeziku, če ne boš tiho.

MAČKA: Utihni, Esmeralda bo zvedela, če je Bernardno njen mož ali oče!

PES: Kera bedna, ne ve, s kerim se je poročila (smeh).

IZ TELEVIZIJE: Esmeralda *(mačka napeto posluša)*, sedaj je čas, da ti povem, kdo sem jaz. Jaz nisem ne tvoj mož ne tvoj oče, ampak sem ... *(in televizija se ugasne, ker je zmanjkalo elektrike)*

MAČKA: Da bi jih nekam nabrcal, glih zdej so naši popravljat kable.

PES: Saj tebi nič ne paše, če bi šli eno uro prej, si gledala komisarja Rexa, pol boš pa gledala Lessi.

MAČKA: Teh dveh cuckov pa že ne bom in nisem gledala. Če bi se mene kaj vprašalo, bi bilo treba vse pse postreliti.

PES: Ja, kdo pa je človekov največji in najzvestejši prijatelj, kdo bi jih varoval, če ne bi bilo nas.

MAČKA: Kdo bi le bil najboljši prijatelj h ...

PES: Mačke že ne.

MAČKA: Največji človekov prijatelj je šank.

PES: Šank, misliš šank v gostilni?

MAČKA: Ja.

PES: Ja, zakaj pa šank?

MAČKA: Ja, na njega se vedno lahko nasloniš in zanesesh. Veš, kdo je človekov drugi največji prijatelj?

PES: No, razsvetli me presvetla.

MAČKA: Računalo.

PES: Zakaj pa?

MAČKA: Na njega vedno lahko računajo.

PES: Kaj bi rada, da bodo računali ceno tvojega pogreba?

MAČKA: Ali pa tvoje plastične operacije, ko te spraskam.
(začneta pretep)

IZ TELEVIZIJE: Nisem tvoj oče, ampak sem tvoj brat.

MAČKA: Čakaj, kdo je šel srat?

PES: Električna.

MAČKA: Električna (in ga čudno pogleda)? (zašepeta)
Čisto nor je.

PES: Hvala bogu, sedaj boš pa lahko gledala spet naprej. Mačka, daj povej mi, kakšno korist imajo od tebe ljudje?

MAČKA: (malo premišljuje) No, pa povej ti!

PES: Varujem jih, jih poslušam, hodim po časopis pred vrata, jih vodim na sprehode, preganjam vsiljivce.

MAČKA: Zakaj pa pol nisi tašče zadnjič pregnal?

PES: Saj veš, da s svojim pogledom ubija vse živo in mrtvo okoli sebe.

MAČKA: Ja, ja, ja vidiš, jaz za razliko od tebe pa počnem nekaj koristnega, lovim miši, ptiče, razno golazen ...

PES: No, zakaj pa pol ti nisi tašče pregnala.

MAČKA: Ja, brez mene bi tu vrvelo od miši in ptičev ...

PES: In tašč.

MAČKA: Joj, daj nehaj nakladat, sedaj se te bom znebila z eno posebno finto. *(sama pri sebi)*

PES: Si ostala brez besed?

MAČKA: Ja ...

PES: Da sem še to dočakal.

MAČKA: Glej, poštar!

PES: Kje!!!!

MAČKA: Evo, finta fora, vedno ista vendar vedno vžge. *(pes to čuje, ko teče ven in izklopi vtičnik iz vtičnice)*

MAČKA: Zdajle pa jih bom zadavla kot miši.

PES: Ljudje ne morejo brez mačk in psov, mačke pa ne morejo brez televizije in kavča. *(odzadaj nekaj zazvoni)*

Ka pozabu sm - POŠTAR!

Aleksander Kolar, 9. razred, OŠ Oplotnica

Intervju z lastnikom psa vodiča

Oskar in Žan

Žan, mogoče se nam lahko na začetku predstaviš in kaj poveš o tvojem sopotniku Oskarju?

- Star sem 17 let, hodim na Srednjo elektro- in računalniško šolo na Ptuj. Že eno leto me na vseh poteh spremlja Oskar. Oskar je beli labradorec, ki sem ga dobil za pomoč pri orientaciji.

Kako je imeti takega psa ob sebi? Se ti je življenje kaj spremenilo?

- Uf, seveda. Na psa vodiča sem čakal več kot dve leti. Ker šolanje takega psa stane približno 10 000 evrov, je tudi postopek in preverjanje kar zamudno. Opraviti moraš izpit zrelosti pred komisijo, da lahko skrbiš za psa in vse to. Sem pa zato sedaj toliko bolj zadovoljen.

Kako zgleda Oskarjev dan?

- Vstane okoli petih in ob pol šestih že čakava na avtobus. Vodi me po poti do šole. Pri pouku ima potem šest do osemurni počitek, ob obiskih tiflopedagoga pa je v razredu kar deset ur. To je učenjak in pol. Potem se začne boljša polovica dneva, ko odideva domov, in se sprehodiva po bližnjih poljih, zmiga se z lovljenjem žogice. Hrano dobi dvakrat na dan, zjutraj in zvečer. Je kar jedec in moram paziti na njegovo linijo. Pravo razmerje žogice in hrane!

Komu bi priporočil takega sopotnika?

- Prvi pogoj: imeti moraš rad živali, potem je vse ostalo lahko. Če ste slepi, vam lahko iz svoje

izkušnje povem, da bo gibanje precej lažje, varnejše in še super družbo boste imeli.

Slišal sem, da letos poleti odpotujeta v tujino?

- Kje ste to slišali? (smeh) Ja, res je. Letos poleti greva na mednarodni tabor ICC, ki bo na Nizozemskem. Oskar gre seveda z nami. Mogoče bo tja poletel, prvič z avionom.

Še za konec: imaš kakšno dogodivščino ali anekdoto o Oskarju?

- Mogoče še ena o njegovem apetitu: mama je pripravila velik narezek za deset ljudi, saj smo trgali koruzo. Ko smo po delu prišli na malico, so nas čakali samo polizani pladnji, ostali so samo zobotrebcji. Ta del vzgoje morava še dopolniti, drugače pa je res odličnjak.

Z Žanom Prša se je pogovarjal urednik, Oskar ni dajal izjav, menil je, da je popoldne več kot primerno za spanje.

Odrasli na robu Naše misli

Živali so pametnejše in bolj čustvene, kot mislimo

Rada bi vam povedala zgodbo o tem, kako mi je moj konj Reiki rešil življenje.

Za Reikija sem prvič izvedela, ko je bil še v trebuhu mamice Prette, ki sem si jo izposodila za jahanje. Čez nekaj mesecev me je zanimalo, kakšen je žrebiček, pa sem ga šla obiskat. Bila je zima in je bil tako kosmat, da je bil bolj podoben medvedku kot konju. Bila je ljubezen na prvi pogled in kmalu je prišel v naš hlev.

Konje se začne jahati po 4 letu, zato sva imela veliko časa za spoznavanje. Moj najljubši spomin je, ko je poleti Reiki ležal na travniku, jaz pa tudi - z glavo na njegovem trebuhu. Poslušala sva ptičke in čričke in odganjala muhe.

Ko je bil čas, da ga začnem jahati, sem ga odpeljala na Notranjsko, k učiteljici jahanja.

Tam je bil en teden, ko sem ga šla obiskat. Bil je lep pomladanski dan, pa sem ga osedlala in sva šla na kratek sprehod. S seboj nisem vzela ničesar, niti telefona, saj sem mislila, da bova kmalu nazaj.

Zelo kmalu sva se izgubila, ampak me to ni skrbelo.

Potem je začel Reiki galopirati, zdelo se mi je zelo prijetno, pa sem ga pustila. Ker pa še ni bil ujahan, še ni znal galopirati po neravnem terenu in se je spotaknil. Jaz sem v drobcu sekunde razmišljala, kaj bi bilo najbolje narediti in sem skočila z njega.

Padla sem tako, da sem z nogo priletela v luknjo.

Posledica je bil zelo hud, odprt zlom spodnjega dela noge.

Zelo sem krvavela, nisem pa imela ničesar, da bi ustavila krvavitev ali poklicala pomoč.

Reiki me je pogledal in odpeketal. Prepričana sem bila, da se je šel past za ovinek.

V resnici pa je tekel domov po pomoč. Toliko časa je z gobčkom drezal v učiteljico jahanja, da je razumela, da je nekaj narobe. Sedla je nanj in mu rekla, naj jo pelje do mene.

Kmalu sta me našla, povezala mi je nogo z vajetmi in ustavila krvavitev, po telefonu pa poklicala pomoč.

Zdravniki so povedali, da so mi bile minute štete...

Ko sem se čez eno leto in po več operacijah, vrnila h svojemu konjičku, me je najprej polizal po celi nogi. Ko sem sedla nanj, je bil pa prav smešen. Delal je majhne korake in ves čas gledal nazaj in nadzoroval, ali sem v redu.

Pogosto imamo živali za samoumevne. Mislimo, da so za to na svetu, da nam dajejo meso in delajo za nas.

Pogosto ljudje tudi za to niso hvaležni in živali mučijo.

Ko pa enkrat doživiš kaj takega, kot se je zgodilo meni, veš, da so živali krasna bitja, ki nam olepšujejo življenje in smo jim zato dolžni vračati s skrbjo, nego, spoštovanjem in ljubeznijo.

Sabina Šilc, ZSSM

Živalska

Živeli smo v naselju blokov in vrstnih hišk obdanih z urejenimi tratami in drevesi. Oče se je kljub predhodnemu upiranju pridobitve novega živalskega

družinskega člana skoraj pretirano navezal na psičko, ki jo mama s sestro prinesla iz gnezda mešančkov sumljivega porekla. Vsako jutro jo je pred odhodom v službo peljal na sprehod, ali bolj kratko, na jutranjo potrebo po naselju in pri tem prelistaval časopis, če se je ta že pojavil v nabiralniku. Seveda jo je imel le redko na vrvici, saj pes mora imeti svobodo ter zasebnost, če želi potrebo opraviti nemoteno, tako po njegovem prepričanju. Pa je psička veselo prevohala vse vogale in se najraje podelala na sosedovi trati, ki žal ni bila z ograjo ločena od poti. Očetu smo vsi prigovarjali, naj vendar pobira kakce za psom, pa ni hotel nič slišati o tem, saj je to po njegovem neekološko in sploh nepotrebno, če imaš tako dobro vzgojenega psa, kot je naš, da se sam umakne vedno na rob trate in tam opravi svoje.

Pa je nekega dne sosеду prekipelo. Takole nekje ob 7. uri, ko je odhajal v službo, je zagledal našo psičko, kako opravlja potrebo na njegovi trati, naš oče pa si požvižgava neko Mozartovo melodijo. Sosed ga nadre: »Pa kaj si vi mislite, česa tacga pa še ne, a boste že enkrat začel pobirat drek za svojim cuckom?« Naš oče pa: »Dejte no, kaj se razburjate, komu je pa še škodu en takle mejhen pasji drek?« Sosed: »Jst vam povem, da vas bom prijavo, al pa psa šicnu.« Oče ne odneha: »Povem vam, da bi moral bit še hvaležni, da vam takle zdrav pes pognoji travo.« Sledila je kopica kletvic iz ust soseda in oče se je na petah zasukal ter ponosno odšel skupaj s svojo kompanjonko. S sestro sva bili zgroženi,

ko sva slišali za incident v naselju, saj ta nekako ni bil prvi. Prigovarjali sva mu, da bi lahko upošteval tudi to, da se v naselju igrajo otroci, ki potem lahko te kakce pohodijo, primejo, pa je v obrambo dejal le, da so danes otroci tako in tako pomehkuženi in dovzetni za vse bacile, ker ne prihajajo v stik z »umazanijo narave«.

Tega dne pa se je očetu zgodil še en pripetljaj, za katerega bi utegnili dejati, da je bil kot bumerang ali lekcija za očetovo prevzetno vedenje tega jutra. Z mamo smo ga opazovale z okna stanovanja. Ko je prišel iz službe je zaparkiral avto na ustaljeno mesto, stopil iz avta in nato se je zaslišal besen krik – na asfaltu je pohodil konkreten pasji drek. Zdaj ni ohranil mirnosti, ki ga je spremljala v jutranjih urah. Zmedeno in obupano si je začel čevelj na nogi namakati v luži in nerodno poskakovati. V tistem trenutku pa je na kolesu privihral mimo njega sosed, zapeljal čez lužo, očetu je umazana voda iz luže špricnila v oko ter zmočila hlače. Očetov obraz je bil spačen, bil je razjarjen in njegov ponos ob našem krohotanju na oknu močno prizadet. Ko je vstopil v stanovanje se je lahko potožil le naši psički, ki mu je navdušena primahala nasproti.

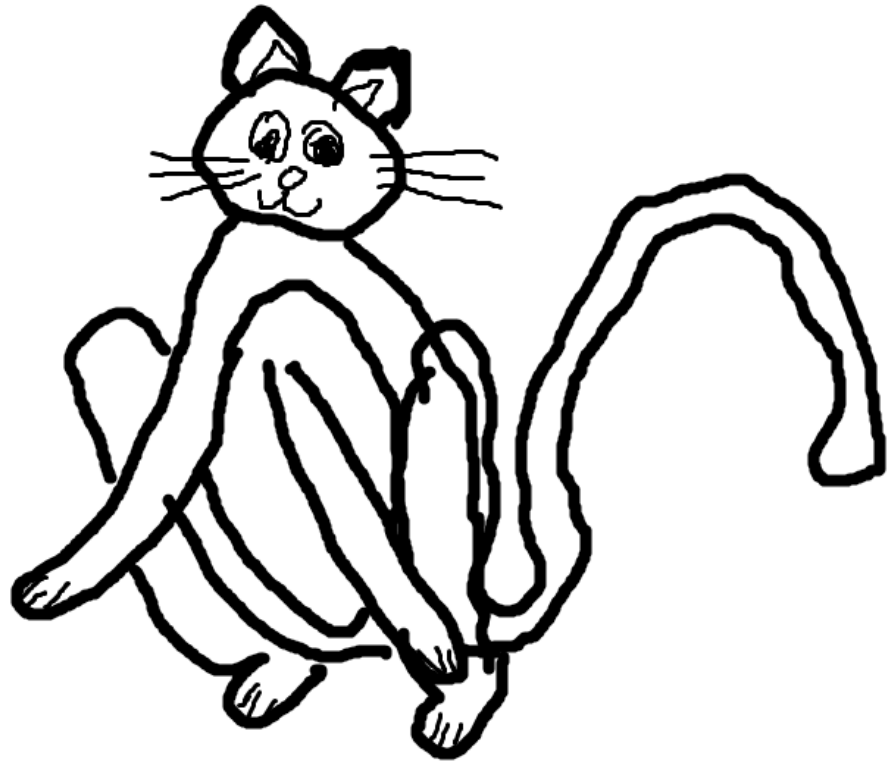
V premislek. Pa naj zdaj kdo reče, če nismo ljudje ena res čudna živalska vrsta.

Nastja Strnad, ZSSM

Čestitamo!

Prebili ste se prav do zadnje strani letošnje Naše misli.
Upamo, da imate na obrazu nasmeh. Se vidimo
naslednje leto!

In ne pozabite pisati, risati, slikati že za naslednjo

številko. Skupaj z mačko Klavdije Ratajc vas
pozdravlja.

Naša misel

Glasilo učencev in dijakov Zavoda za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani

Urednik: Grega Hribar

Mentorji: Tanja Tajnikar, Urška Lah, Nastja Strnad, Nina Čelešnik Kozamernik, Mateja Zidarič, Grega Hribar

Pregledali in natisnili: Jera Svetek in Marija Repe Kocman

Založil, izdal, razmnožil: Zavod za slepo in slabovidno mladino Ljubljana, Langusova 8, 1000 Ljubljana

2 izvoda povečanega tiska, 2 izvoda brajice

Junij, 2015